

MUCHA [część 2]

21.

na suficie pojawia się mucha
 muuuuuu muuuuuu muuuuu
 chacha chacha chacha chacha
 muuuu chacha muuuu chacha

mucha upstrzyła sufit bohatera
 szefowie rządów i sztabów
 zarządzili stan wojenny
 bohater chociaż nic złego

nie zrobił został pozbawiony
 wolności a są tacy co mówią
 że mucha nie ma wpływu
 na bieg historii

22.

mucha
 wymusza skupienie
 bohatera jest
 punktem (punkcikiem)
 oparcia dla tego co
 będzie dalej

itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd.
 itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd.
 itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd.
 itd. itd. itd. td. itd. itd.
 itd. itd. itd. **nic** td. itd. itd.
 itd. itd. itd. td. itd. itd.
 itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd.
 itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd.
 itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd.

23.

zmuszony
bohater czyta

Miron Białoszewski

takie leżenie-myślenie jak ja lubię
to jest niedobre z natury
bo niech ja w naturze
tak sobie leżę-myślę
to zaraz napadnie mnie coś i zje

bohater przypomina sobie
stary niedźwiedź mocno śpi
my go nie zbudzimy
bo się go boimy
jak się zbudzi to nas zje

bohater boi się niedźwiedzia
bohater nie boi się muchy

24.

Zapis z dziennika dramaturga rumuńskiego Mihaila Sebastiana z 2 marca 1937 roku o spotkaniu z przyjacielem, wybitnym myślicielem Mirceą Eliadem:

Jeśli chodzi o Gogu Rădulescu (pan Gogu, jak go nazywa ironicznie Mircea), studenta-liberata, którego bito mokrym powrozem w siedzibie gwardzistów, to dobrze mu tak. Tak właśnie należy postępować ze zdrajcami. On sam, Mircea Eliade, nie poprzestałby na tym, ale by mu oczy wydrapał. Wszyscy, którzy nie są gwardzistami i uprawiają politykę inną niż gwardyjaska, to zdrajcy narodu zasługujący na taki los.

Przy ewentualnej powtórnej lekturze tego zapisu w przyszłości trudno mi pewnie będzie uwierzyć, że oddaje on wiernie to, co powiedział Mircea. Dlatego pragnę podkreślić jeszcze raz, że starałem się jak najdokładniej przekazać treść jego wypowiedzi. Aby jej przypadkiem nie zapomnieć. A także po to, abym pewnego dnia, kiedy się wszystko jakoś uspokoi, mógł przeczytać Mircei tę stronicę i zobaczyć, jak czerwieni się ze wstydu.

I kolejny zapis, z 25 marca 1937:

Mircea był w środę na występie baletowym grupy Jooss i, jak powiedział w rozmowie z Comarnescu, zbulwersował go „judejski duch” tego przedstawienia. Orzekł, że jest ono semickie. To wszystko, co uznał za stosowne powiedzieć. Następuje zupełny rozpad naszej przyjaźni. Nie widzimy się całymi dniami, a kiedy się spotykamy, nie mamy o czym ze sobą rozmawiać.

Z Wikipedii o Mircei Eliadem:

W roku 1939 utrzymywał kontakty ze skrajnie prawicową organizacją, Żelazną Gwardią (rum. Garda de Fier), której członkowie 27 listopada 1940 roku zamordowali Nicolae Iorgę.

W marcu 1940 roku dzięki poparciu Constantina Giurescu – rumuńskiego ministra propagandy – Eliade został powołany na funkcję *attaché* kulturalnego w ambasadzie rumuńskiej w Londynie. W Rumunii latem tego samego roku królewska dyktatura Karola II przekształciła się w reżim zorientowany na Niemcy. W konsekwencji w lutym 1941 roku po zerwaniu przez Wielką Brytanię stosunków dyplomatycznych z Rumunią Eliade został przeniesiony do Lizbony.

W lipcu 1942 roku Eliade po raz ostatni przyjechał do Rumunii, aby osobiście doręczyć listanie portugalskiego dyktatora Antonio Salazara rumuńskiemu dyktatorowi, generałowi Ionowi Antonescu. Od listopada do grudnia 1944 w rumuńskiej gazecie *Dreptatea* pojawiało się wiele artykułów autorstwa Oscara Lemnaru na temat ewentualnego powrotu Eliadego do Rumunii. Pisano wówczas: *Mircea Eliade chce powrócić do kraju. Oczywiście – nie możemy być przeciwni, ale również nie możemy go powitać chyba z tysiąca powodów: (...) 2) reprezentuje za granicą rumuński hitleryzm (...). Byłoby lepiej, gdyby odjechał do Indii.*

W roku 1944 autorytarne rządy w Rumunii upadły. Eliade, świadom negatywnego wizerunku swej osoby w kraju, wyemigrował w 1945 roku do Francji. Jego konserwatywne i nacjonalistyczne sympatie są najlepiej widoczne w książce poświęconej Antonio Salazarowi pt. *Salazar a rewolucja portugalska* (rum. *Salazar și revoluția din Portugalia*, 1942).

25.

szeferowie rządów
i sztabów pozwolili
by mircea eliade
miał szansę uwolnić się
od siebie

zapewne mircea eliade
spotykał w paryżu
jeana paula sartre'a
i nie wykluczone że
sartre podczas tych spotkań
miewał muchy w nosie
i mówił *I ja uważam*
obozy sowieckie
za niedopuszczalne;

niedopuszczalny jest
jednak dla mnie także
użytek, jaki robi z nich
codzienna prasa
burżuazyjna

26.

**Zapis z dziennika niemieckiego pisarza Thomasa Manna
z 1 października 1933 roku:**

Hitler uchodzi za człowieka miękkiego, skłonnego do kompromisów i dającego sobą powodować. Wielka, bardzo wielka odpowiedzialność ciąży na tym człowieku o szlachetnych dążeniach, reprezentancie najniższej warstwy społecznej klasy średniej, pełnej dręczących urazów.

adolf hitler swoje
szlachetne dążenia
wyłożył w książce
mein kampf której
część pierwsza
opublikowana została
w roku 1925 druga
zaś w roku 1927

27.

itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd.	
itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd.	
itd. itd.	td. itd.
itd. itd.	td. itd.
itd. itd.	td. itd.
itd. itd.	td. itd.
itd. itd.	td. itd.
itd. itd.	td. itd.
itd. itd.	td. itd.
itd. itd.	td. itd.
itd. itd.	td. itd.
itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd.	
itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd. itd.	

NIC

28.

ex nihilo
nihil novi
a jednak
to początek
wszystkiego

ex nihilo
ta ła
ten uśmiech

ex nihilo
dobro
ex nihilo
zło

29.

Zapis z dziennika węgierskiego pisarza Sandora Máraiego poczyniony w roku 1945:

W ciągu minionych dwudziestu pięciu lat warstwa panująca prowadziła politykę „chrześcijańską i narodową”. Wielkie tłumy dmuchały w ten płomień, który w końcu doszczętnie spalił dotychczasowy węgierski świat. „Chrześcijańska i narodowa” polityka (...) doprowadziła do sytuacji, w której chciwa, niemoralna i całkowicie pozbawiona kultury klasa panująca zażądała od społeczeństwa dla siebie i dla swoich bliskich przywilejów, nie oferując w zamian żadnej wiedzy, zdolności czy moralności. Powołując się na swoje „chrześcijańskie i narodowe” poglądy, ludzie nieposiadający wiedzy fachowej ani sumienia chcieli się bogacić, zdobywać pozycję i panować. (...) Uprawiali symfonię wielkimi pojęciami chrześcijaństwa, jak kiedyś tytułami kościelnymi i relikwiami. Wielka idea narodu była przez nich używana jak maczuga, dostawał nią w tęb każdy, kto odważył się myśleć o przyszłości Węgier inaczej niż oni, przekonani o wiarygodności własnego chrześcijaństwa i patriotyzmu.

30.

bohater pod muchą
jest poetą zajmuje się
nicowaniem
nicości

każdy wiersz
jest wieloznaczny
i produkuje
nowe informacje

poeta leży
na tapczanie
i wytwarza
dane tworzy
„poezję”

31.

Stephen W. Hawking w szkicu *Życie we wszechświecie* napisał:

Wraz z człowiekiem ewolucja osiągnęła etap krytyczny, porównywalny co do ważności z powstaniem DNA. (...) Ludzkie DNA zawiera 3 mld kwasów nukleinowych. Jednak wiele informacji zakodowanych w tych sekwencjach jest zbędnych lub nieaktywnych. Tak więc całość informacji zawartej w naszych genach wynosi prawdopodobnie około 100 mln bitów. Jeden bit informacji to odpowiedź tak/nie na pytanie. Dla porównania – przeciętna powieść może zawierać dwa miliony bitów. Człowiek zatem stanowi odpowiednik pięćdziesięciu harlekinów. Uniwersytecka biblioteka obejmuje 5 mln książek lub 10 bln bitów. Ilość informacji przekazywanych w książkach jest sto tysięcy razy większa niż w DNA. Jeszcze ważniejsze jest, że informację w książkach można zmieniać i aktualizować o wiele szybciej. Kilka milionów lat zajęła nam ewolucja od matki. W tym czasie użyteczna informacja w naszym DNA zmieniła się prawdopodobnie tylko o kilka milionów bitów. Zatem tempo ewolucji biologicznej ludzi wynosi mniej więcej jeden bit na rok.

Wyłowione w Internecie:

W tym roku ilość danych na świecie sięgnie 44 zettabajtów, czyli bilionów megabajtów.

*

Dane dla gospodarki stały się tym, czym dotąd były węgiel, stal i ropa naftowa.

32.

unde malum skąd
zło zło

bierze się
z języka

to czarny język
pana much

33.

mucha siedzi
i patrzy
na bohatera który
pyta unde malum

oko muchy
składa się z czterech
tysięcy małych ócz
a każde z nich
widzi tylko
fragment bohatera

mózg muchy
składa te puzzle
w całość
poza dobrem i złem

można to określić jako
proces dezintegracji
pozytywnej

34.

Z Wikipedii:

Mucha rejestruje 200 obrazów na sekundę, podczas gdy człowiek co najwyżej 20. Każde z oczu **muchy** jest pęczkiem 4 tysięcy małych oczek – ommatidiów (fasetek).

Muchy za to widzą „szybciej” niż ludzie.

35.

bohater zasypia śni
że po całym ciele
ma rozmieszczone tysiące
ommatidiów rejestrujących
jednocześnie różne
fragmenty rzeczywistości

mózg bohatera przetwarza
wciąż nowe dane obraz świata
zmienia się w kalejdoskopowy
witraż nieustannie
tasujący swe elementy

budzi się ze snu
niezdolny nazwać tego
czego doświadczył

widzi
muchę

36.
dzieci
łapią muchę i
obrywają jej skrzydełka

patrzą
jak mucha chodzi
najpierw z tylko jednym
skrzydełkiem potem
bez obu

nie wiedzą
czy ją to boli i
po kolei
odrywają jej
nóżki

patrzą
co dzieje się z muchą
na koniec
urywają jej główkę

dzieci
się uczą